

האשה פרק שמיני פסחים

ב כח א מוי' פ"ד משלכות
להקומי מוגם סלכלה
יד טו סמג להוין דענו:
בתם ב מוי' פ"ד משלכות
ק"פ סלכלה יט:
ל ג מוי' פ"ז משלכות
ק"פ סלכלה ג סמג
יעשי רבנן:

לֹא ד מײַס סָס **הַלְכָה** ה
סָמֶג סָס:
לְבָב ה סָס **הַלְכָה** ד:

רבינו חנאנא (המשך) שביר בדה פפסהו, ואם ממנה אחר עמו ור�� מהו רוקח ממשית, מבוגן, ומונע מהולין. לולה הוזריה המשנה פסחו ריש לו שות, על פסחו נפל חפסת ההוא איזטדריך קרא מלעתינו לאחדה דידיה, ומעתין לה לדורו, פרט לדורו, לכלל נור כבר נור למופת הפסח הזה שנבי שמישיר אמאס בספסח, ודגניה אם

המר אצי, או ואו ואוקמו ר' אוצער. נא דתען נקמן דהמן חל ען חמוקדיים חמוננס דועה על פקחו צמוננס וונגעג דאין גלט האופל דבל שטינו זנו סכל מלערין דהמן חל ערלו: ווידי סייג. דלית ליא פסח ממון בעיליס קו דהמן נקמן קמן קפץ מיל מוקם דעטס ימענו לו מעות נצענש קפסח חוליסט עמו על פקחו ווועל מון מעות וועטא זילוי ערמאן זנו קו וויל גלומיס. כי לנו דזומממל רביעי ווועגן צמנסטט מאורה לאכין דהמן צקדאס פלייס אנטנו לנו לא אלטמיס

כ' פלני במצח ומרור. נאוי
ליינון נקיי לומר לך דהן
המיין כלבי יומי סגנון למלכי קדושים
קלטס מומון בועלס טה ראיי לאבי יהונתן
לכל נדר קבל כלבי ה' מומוקה
בין דCKER נאה ליינון דפסח ה'
מיטרי ה' צמיה ומורו למודיס
סבון לדניאל דקמיי מעות
צפיזו חווין סיינו חולין לנוין מטה
ומורו ללבבי יומי סגנון ה'
מיומוקה דקמיי ה' עסח וטל כטוס:
החיה עצמד משה. מים
ליון דמקלה נפיק
מש נקיי נטערת שעל מנת כן
טקדיזו ישלטן פסחים יום לומר
דקלה משמע נן קליה לדעתנו נך:
מסוכן

אמר אבי אי לאו דאוקמיה רבוי אוושעיא לההיא במינה זונה על פסחו ורבוי היא זהה מוקמינא לה לההיא בקדשים קלים ואילכא דרבי יוסי הגלייל' דאמר קדשים קלים ממון בעליים הוא אבל בפסח לא משיר איניש במעות וראי משיר איניש דמעיקרא כי מפריש להו עדתא דרכyi מפריש להו והא רבוי היא ומישום הבי מעות שביוו חולין (רבפסח לא משיר איניש) ובמעות וראי משיר איניש וההיא דכא מוקי לה רבוי אוושעיא כרבוי לא מוקמינא ליה אני קרבי דבפסח לא משיר איניש (ובמעות משיר איניש דמעיקרא כי מפריש להו עדתא דרכyi מפריש להו) והא לאיכא לאוקמי ברבי יוסי

בְּמִנְמָה וְעַד בֵּין גַּוֹּסֶן וּבְצִיּוֹן
סְגִילֵי קִילָּה לְמִלְחָמָה בְּפִיכָּת קְמָה לְבִ'קָּעָם
(ז' ב':) קְדֻשָּׁת קְלִיטָה מִמְּן גַּעֲלִיט
לְסָהָר מִמְּנִינָה דְּלִיעָה לְקַמִּינָה מִעוּת
חוֹלָן קָוָה מַוקְמִינָה לְכִי וּסְהָר מִימָנָה
לְסָהָר דְּלִיעָה לְכִי נְעָזָות קְלִינוּ כְּמַשְׁתָּה
לְסָהָר מִזְסָה דְּפִיכָּת לְתָהָת צִיּוֹן
לְסָהָר נְעָלָה סְפִיכָּת וְלָהָר יְלִיחָה גַּוֹּקְמָה
קְדֻשָּׁתוֹ יְמִיפָּקֵד קְדוּשָׁתָה סְמַשְׁתָּה
חוֹלָן צָו הַלְּגָם מִזְסָה דּוֹה צְמַפְּלִיסָה
סְמַנוּתָה צִיּוֹן קְדֻשָּׁתוֹ נְתָמָס מִתְמָה
חוֹלָן נְעָלָה סְפִיכָּת וְלָהָר יְלִיחָה גַּוֹּקְמָה
לְכִי יְסִים לְסָהָר קְתַנִּי צְבָלִים גַּם
עַסְתָּה כְּלָתָה וְסָהִיר לְדַתְמָן כָּרָ' וּכְפִיכָּת
לְסָהָר קִיּוֹן מַוקִּין לָהָר דְּלָמָּה סְגָלָה
עַתְמָה דְּפִיכָּת לְכִי מִמְּן גַּעֲלִיט סְוָה
סִינָה בֵּין בֵּין נְוֹקוֹרוֹ: דָּגָה מַאֲיִיר
חוֹיִיכָּה. קְדֻשָּׁתָה גַּגָּה דְּבָבָה וּמְעַמָּה
לְכִי. קְדֻשָּׁתָה גַּגָּה דְּבָבָה וּמְעַמָּה

בצמימות משייר היינץ נמהט ממה שולן בחוקת חולין ומיעילו הרבה דעתם של כי הפליטים ומשוכס סס דוא טהפרילך נפחים וויהר כנ' קייננס מהלייס עמו מנהה צעטמלט סוח דיסיג' נדו וויה יאנז ליה ממעות חולין מנהה וטמונא זונה מנהס סוח חילן ציז' נומוכו וויהר מהנן חל עליו: ואהנט דוחוקם ר' הוציאו יאנז נסחוא צמונגה זונה ען פטוחו⁽⁶⁾. גלעה קה קבלר ר' הוציאו יאנז פקח גופיס נאר' ממון צעליס וצמונין מינא דרכ' בפמא משייר היינץ נלה בקן מעות וכ'ס לדמיין נלעוקטן נאך דקמפני מעות ציז' חולין כלבי דארט פקח חולין סוח ייכול נומוכו ומעות צל' קומון הילעריס חולין טוא ווילע נלעוקטן סייר' סקדים חל ען סקדים נלהט להלעין: קרי הלו מוטדרין' דילדיג' נקען: עופות. מורייס זוניי יונס סלען מונדקין: אטמוס פטן צאס. קרי מאטסוקודצ'ו לי' לממן קה עלייס כדריליג' נקען: עופות. חולין צומס קרי פסל בון מלסקידיס דלעג מלמר טמות וחוכם צעופות ליאו דין כי': קד' והומר נמוקדין מעטה. טיקול רטמן עליין: וו' ימעט גאנס זונ'. קס' הוה: וו' קס' גאנס זונ'. קס' ישי' מעה מועטען דצעעל הקפה מסיות מסה חילן לו זמס נקומות נוילויי פסח וויהר סוח וצכנו הקלויג' קלי' ייינס זונ' מוניא מטבון זאנז

(ה) [ב' ק יג: וצ'ג']
 (ו) ס'ה ל'ג' ג ס'ה
 (ז) ג'ג' מ'ג' מ'ג' מ'ג'
 (ח) [ב' פט'ג' כ']
 (ט) [ד' פט'ג' כ']
 (י) מ'ג'ג'ג'ג'ג'ג'

תורה אור השלם

הגהות הב"ח

על פקחו וכרביו הולם:

מוסך ריש'
הרי אל מתריך. גם
חין עליון טהן מטהורה
(ב). במנמיה זונה נטהורה
פסחו. סה דטרכין
קעל מושיעי קדשים, כגון
אפריליס פסחים טהור וטהר
הו נזוז נטהורה נטהורה
ויקני עג פסחים צדנניין.
וכו וויל זוחה כי קען
אלט נטנות הדרים קא
בדל נטנות נטהורה נטהורה
לידים סה צממען צ'ו
בדל זון מא סאות קידין,
ההוויה מטהה.
משה, צדניא הדרים
עמוי עג פסחים ווינו
מעיט, כדורי אכילה.
בדל זון מא סאות קידין
קיילן זוחו ווינו מן פטה.
בדל זון מא סאות קידין
ההוויה מטהה.
ב' זון מא סאות קידין
טהור וטהר זוחה זוחה
מן מסוכן מבדי צדניא.
בדל זון מא סאות קידין
טהור וטהר זוחה זוחה
מן מסוכן מבדי צדניא.

מוספֶת תוספות

א. דושמע אף הבש
איינו מכור לאכל לולוק,
ואוי כראה"ג נהי דלא עלו
לבעלים לשם חובה דלא
מצינו אדם מוכר כפרתו,
מייהו הבשර למה לא תהא
קנוייה לולוק. תוכ' סלן.

רביינו חננאל

אמר אבבי אל או דאקוומיה ר' (יאשיד) [אושעאי] להא דעתן בתמורה פ"ז נתן לה מוקדשין באנתנה הרוי אלו מותדרין ובעוות אסוריין כו', וממעטינן לה כלב בית ה' אלהיך לכל עלייהן. אמר כי עיין קרא אוסר דבר שאינו של ר'.

עשה ולא כלום והשתא דאוקמיה רבוי אושעאי לההיा במנונה זונה על פסחו ורבי היא ש"מ דסבירא ל' אפלו בפסחו משייר איניש מאי היא דרבוי אושעאי תרנן ⁷ אנתן לה מוקדשין באחננה הרי אלו מותרין עופות דחולין הרי אלו אסוריין שהו בדין ומוה אם מוקדשים שהם פוסל בהן אין אנתן ומהיר חל עלי'ן עופות שאין המומ פוסל בהן אינו דין שאין אנתן ומהיר חל עלי'ן ה' פסבל נדר לרבות את העופות ⁸ ק' למועדין מעתה מה עופות שאין המומ פסבל בהן אנתן ומהיר חל עלי'ן מוקדשין שמדובר פוסל בהן אינו דין שאנתן ומהיר חל עלי'ן ה' נדר נדר פרט לנדר אלא טעמא דכתב רחמנא נדר הא לאו הבני הוה אמינא מוקדשים חל איסור אנתן עלי'ן והוא אין אדם אסור דבר שאינו שלו ⁹ א"ר אושעאי במנונה זונה על פסחו ורבי היא מאיר רבוי דתניא ¹⁰ אם ימעט הבית מהיות משה החיהו משא מכדי אכילה ולא מכדי מkick רבוי אמר אף מכדי מkick שאין לו ממנה אחר עמו על פסחו ועל הניגנו ומעוט שבידיו חולין שעיל מנת בן הקדרישו ישראאל את פסחיהם רבה ורבי זירא חד אמר בעיצים לצליזתו כולי עלמא לא פליגי דכינוי דתתקנתא דפסח הוא בגופא דפסח דמי כי פליגו במצוה ומורור רבנן סבר ה' הא אכילה אהරית' ה'יא ורבי סבר בזון דהכשרו דפסח הוא בגופא דפסח דמי וחדר אמר במצוה ומורור נמי יכולי עלמא לא פליגי דכתיב ¹¹ על מצות ומודורים יאכלו דכינוי דמכשירין דפסח נינהו בפסח דמי כי פליגי לך בז חלוק לך בז מליח רבנן סבר מיהו משה אמר רחמנא החיהו לש' ורבי סבר החיה עצמן משה ולאבוי דאמר אי לאו דאוקמה רבוי אושעאי לההיा במנונה זונה על פסחו ורבי היא הי מוקמץין לה בקדושים קלם ואלבא דר' הגליל' דאמר קדרשים [קלם] ממון בעלים הוא אבל בפסח לא משיר איניש הא קתני בהדי' שעיל מנת בן הקדרישו ישראאל את פסחון אימא שעיל מנת בן הקדרישו ישראאל מעוט פסחון: **מתני' זוב שראה שת ראות שוחטין עלי'ו בשבעי ראה שלש שוחטין עלי'ו בשמניינו של שומרת יום ונגד יום שוחטין עלי'ה בשני' שלא ראתה שני ימים שוחטין עלי'ה בשלישי והובא שוחטין עלי'ה בשמניין: גמ'** אמר רב יהודה אמר רב יeshochtanin וורקיין על טבול יום יומחומר כפורים ואין

בגנען נקיס ונאצ'ה קלען שומען עלי' צטמיען ותאי' קפלטה קודס שטחן ותכל'ן: גמ' ווילז'

מפרש נאת פסח ונה מפרשת את מעותיך ממנה אוטו על של המועטה יוצאיין [ולחין מאילן]
אליל' רבעל בפסח לא מושר אינשי, אהא בדורא על מנת כתן קהירין ישראלי אמרתך און כוס
[ב] קהירין ישראלי מעת קדמתן, מברא' ב שואה שר ראייה קהירין עלי' צו'. אמר
חוורקן על טובל ים, דעאי' ג' מודחורי ערב שםש, שמשה מאיליא ערבה. רעל מוחור כדרה בעי